

DE TIJGER

Redactie:
Maj. M. F. A. Brok,
1e Lt. M. J. O. Branse,
Sgt. J. G. M. C. van Asseldonk.

Weekblad van De Tijger-Brigade

Secretariaat en Administratie:

DIENST WELFARE
Tel. Smg. 220

NO. 52

ZATERDAG 19 APRIL 1947

OPLAAG 7500

Vitamine „G.”

Indertijd werd in Nederland een plaat verspreid, waarop stond: „Vrede is niet de afwezigheid van oorlog, maar de aanwezigheid van God”. Dat heeft veel mensen in de moeilijk-zware bezettingsjaren moed en hoop gegeven, het heldere inzicht, het juiste uitzicht, licht en kracht in hart en hoofd.

Niet voor niets is met Christus het begrip „vrede” levensecht verbonden. Hij heeft de zonde weggenomen, Hij heeft de dood, gevolg van zonde, overwonnen. Hij heeft ons voorgedaan en ook gegeven, hoe wij weer in vrede met God — en zo in vrede met de mensen en met ons zelf — kunnen leven, ook al is het rondom je strijd en rumoer, al pakt je ook de angst voor gevaar, al kwelt je de zorg voor de toekomst, al drukt op je benauwde ziel kleinmoedigheid en bekrompenheid.

Het is dan ook best te begrijpen, dat de leerlingen in het begin stom verbaasd waren, toen Christus zo in eens, ondanks de dichte deuren, in hun midden stond, als van vroeger en van ouds: de vredevorst, slechts denkend aan hun welzijn. Ze konden het maar niet geloven, al zei Hij het hun weer opnieuw: „Vrede zij u”.

Vrede: dat is op de allereerste plaats: God in je ziel, al het andere is schijn en bijzaak, met bittere bijsmaak. Vrede, dat is: niet bang hoeven te zijn voor gevaren of bekoringen, voor eenzaamheid of mislukking, voor ziekte of verminking of dood, omdat God bij je is, omdat je met Hem als vriend moogt en kunt leven, in een toestand, een staat van genade.

Je kunt soms zo plotseling voor een verrassende ontdekking komen; je kunt je ineens de rust om je heen, op een avond, bewust worden, je kunt onverwachte goedheid ontmoeten, een brief, een pakje op je verjaardag: je voelt het goede, de harmonie, de weldaad, de rust, de vrede om en in je. Nog veel meer geeft God je, wanneer je met Hem zonder huichelarij in eerlijke vrede wilt leven. Al ben je nog zo zwaar belast, Hij wil je nu reeds de rust geven, die je hart in den strijd zo nodig heeft. Hij staat altijd klaar: meelevende en begrijpende gedachten, een vergevend hart, open armen. Met echt berouw, een eerlijke bekentenis, een manlijk besluit voor de toekomst, legt Hij de vrede steeds weer, als Paasgeschenk, terug in je ziel.

De borende gedachten kunnen in je kop blijven zitten, duisternis kan er zijn, en doodsschaduw, maar: bang zijn? Nooit.

Want-Gij zijt bij me.

Pak Kebon.

Voorjaar.

*Ik weet dat nu het voorjaar is gekomen
In 't vaderland, na barre, bittere kou.
Daar lig ik nu weemoedig van te dromen
'k Zie bloemenweelde en een lieve jonge vrouw.*

*Een nieuwe kracht woelt in d'ontwaakte aarde,
Een weë lucht dampt uit de donkere grond.
De boer die weken naar een witte wereld staarde,
Gaat nu weer speurend op zijn velden rond.*

*De stadsman in zijn kleine tuin, nauwkeurig afgemeten,
Geniet van bloemen als een wonder der natuur;
't Gebogen narcis-hoofd doet hem de kou vergeten,
Hij schoffelt en hij wiedt op elk verloren uur.*

*Het nieuwe leven breekt met kracht naar buiten,
Het trilt in 't jonge groen, het vult de klare lucht,
Het zingt zijn jubelende zang in 't schoone fluiten
Van leeuweriken in hun stormend-steile vlucht.*

*Ik weet dat thuis de hyacinten bloeien . . .
Ik zie een nieuwe weelde door de wereld gaan.
Het is alsof de afstand en de tijd vervloeien
Ik zie me zelf in 't zonnig voorjaar staan.*

S. de Vries,

O. - II-6 R. I.

Rond de verjaardag van het zesde.

„De hel op met 6 R.I., maar ik wou dat ik erbij was!” Dit was de verjaarsgroet van een soldaat van een ander onderdeel. Hoe dat kwam?

De cantinedienst was er vroeg bij geweest en bracht als eerste de nieuwe rantsoenen. Tweejarig bestaan. Het is geen bijzonder feit, geen mijlpaal in de geschiedenis, niets om lang bij stil te staan. Maar toch iets om even te memoreren, omdat het allemaal zo heel anders is als vroeger.

Een regiment was voor den oorlog een verzameling van militairen, die de een korter, de ander langer onder het roemruchte vaandel dienden en het bij thuiskomst al weer heel gauw vergeten waren. Maar tegenwoordig is het een huishoudentje met al z'n lief en leed — vooral leed — dat als een klit aan elkaar hangt. Hoe ontstond 6 R.I.? Juist zoals 13 R.I. en I-R.S. ontstond. Uit de B.S. uit de OVWers. I-6 West-Brabant — II-6 Oost Brabant en Limburg.

En bij dit tweejarig bestaan gaan onze gedachten nog even terug naar die roemrijke tijden. Het eerste bataljon had haar hoofdkwartier in Breda en bracht haar trainingstijd door in de Frederik Hendrikkazerne in Vught.

Het tweede bataljon lag verspreid langs de Maas en gedeelte-

lijk in Duitsland en trok voor training naar Fournes in Frankrijk.

Frankrijk! Met een beetje weemoed denken we nog altijd aan die onvergetelijke tijd. Frankrijk, dat visioenen oproept van o zo charmante demoiselles, van Franse wijn en jolijt. Maar ook doet denken aan de intensieve training, welke ons geschikt zou maken voor ons later werk en waarvan we nog steeds de vruchten plukken. En het eerste bataljon verdedde haar dagen in Vught ook niet in ledigheid en kende de Vughtsche heide niet alleen van het wandelen over stille paadjes in prettig gezelschap, maar op de eerste plaats van de schiet- en velddienstoefeningen.

Inmiddels had de mof gecapituleerd en verviel de eerste opzet: de gehate bezetter te helpen verdrijven. Duitsland kreeg toen een andere betekenis, de rollen werden omgedraaid: wij zouden gaan bezetten. Althans, dat dachten we, maar de soldaat wikt en de Minister beschikt.

II-6 was inmiddels uit het Franse land naar vaderlandschen bodem teruggekeerd en was gelegerd in het gastvrije Sittard. Sittard, dat ons vanaf den eersten dag adopteerde en vertroetelde. Geruchten doen de ronde: we gaan naar Indië — vrijwillig. Of, zooals de Overste zeer ad rem opmerkte; toen hij over de dienstplichtigen sprak: „Zij gingen omdat ze moesten en wij gingen vrijwillig omdat

we ook moesten!” Toen kwam de fusie tussen I en II-6 tot stand. Het tweede bataljon werd aangevuld door het eerste. En Brabanders en Limburgers begrepen elkander terstond en alhoewel beide groepen in den beginne misschien wat onwennig tegenover elkander stonden, de geest van kameraadschap, die elke OVWer kenmerkt, kwam dra tot uiting.

II-6 R.I. Haar werd de zware taak opgedragen de vooruitgeschoven posten in Semarang te bezetten en zij heeft die zware taak tot aller tevredenheid vervuld. En nu het tweejarig bestaan werd herdacht, werd dit alles nog even gememoreerd. En moge het Zesde trouw blijven aan de leus, vervat in haar bataljonslied:

Allen één en één voor allen

Voor het recht steeds op de bres!

J.v.A.

Het derde Eskadron

vechtwagens verjaart

Het 3e Eskadron Vechtwagens heeft er één jaar in Semarang op zitten. Wie kent ze niet, de stalen monsters, zoals ze door de stad ratelen?

Wie herinnert zich niet de parades over de Bodjong, waar ze in V-formatie langs rolden, het rood-gele vaantje in top en het oude K.N.I.L. met hun zwarte baretten, hoog tronend uit de koepel, trots op hun poetskistjes, die het nog steeds doen.

Wie denkt niet aan die dagen, dat de Ajax, de Ameland en de Arnhem als nijldige, grommende bulldoggen de grenzen van ons gebied verdedigden, in hun beweging beperkt door de enorme ketting, waarmee ze binnen de grenzen van hun gepantserd hok gekluisterd bleven. En toch weet elke tankman, dat hij het niet alleen af kan met zijn rollend pantser, maar dat de infanterist zijn onontbeerlijke steun en toeverlaat vormt.

In het ontoegankelijke overwoekerende kamponggebied om Semarang vormt de infanterie de oogen van de vechtwagens en wat met een vastgelopen tank doen zonder dekking van infanterie gedurende deze kwetsbare positie?

Daarom heeft de infanterie een warme plaats bij elke tankduivel en hij denkt met weemoed terug aan de dagen, dat ze samen, schouder aan schouder, voor recht en veiligheid op de bres stonden.

Nog wel bedankt infanterist!

D.d.I.

Een roddeltje over het Regenboogcabaret door Willy van Hemert.

Lezer, zij die De Tijger, waar Semarang trots op mag zijn, redigeren, hebben me gevraagd, iets te vertellen over het Regenboogcabaret en deszelfs trawanten.

Laat ik U vooruit zeggen, ik roddel niet. Ko van den Bosch, de man waarmee ik al mijn cross talkings zeg, beweert, dat zodra er niet meer over je geroddeld wordt, dit een bewijs is, dat je artistiek verloren bent. Ik roddel dus niet over Ko van den Bosch. Wel wil ik U entre nous verklappen, dat hij een mooi en gastvrij huis heeft en een dito vrouw, die mij een prachtige vertolking schonk van mijn „Gebet na den oorlog” en hem drie kinderen. Ze wonen in het Gooi, dus als U ze spreken wilt, ga dan naar het Leidse plein in Amsterdam en tien tegen 1 vindt U ze daar. Zij heet Mela Soesman en hij noemt haar Soes, hij heet Ko en zij noemt hem Bob. Beiden zijn mijn gezelschap trouw tot in den dood, of het zou moeten zijn, dat er kapers op de kust kwamen. Ko is vooral sterk in het „langs zijn neus weg” zeggen van enormiteiten. Overigens moet U, nu we toch hier zijn even meeneuriën met zijn „Sufferdje”. Als ik zeg, dat het absoluut knap is, bedoel ik beslist niet het tegenovergestelde. Nooit heb ik zoveel plezier gehad van het schrijven van een liedje als van het „Sufferdje”, dat door olieman en oliemagnaat, door visventer en physioloog gelijkelijk gewaardeerd wordt.

Vergeef de sprong, als ik U erbij vertel, dat Ko het „vak” geleerd heeft bij van Dalsum en dat Mela haar eerste sporen heeft verdiend bij Laseurs Centraal Toneel.

Wij hebben elkaar leren kennen in het Leidseplein Theater te Amsterdam, dat kleine poesjenlekkeldertje, waar Wim Kan zijn grote successen geogst heeft. Trouwens ook Tini Visser heb ik voor het eerst in het Leidseplein Theater ontmoet. Sindsdien weet ik niet meer, wat men bedoelt met het „zwakke geslacht”.

Denk niet dat Tini niet teder kan zijn — hoewel ik dat niet uit eigen ervaring weet — maar, gut, wat is ze vitaal! Als ik Mela savouereer, en Ko waardeer, onderga ik Tini. U hoeft niet bang te zijn, ze blijft op het toneel, U hoeft zich alleen maar te onderwerpen en ze is Uw beste vriendin.

In ernst, Tini is, artistiek gesproken, getrouwd. Nu ik haar genre ken, heb ik de types maar voor het oprapen, ze in een tekst te gieten en Tini stort zich er op als een verscheurend dier en wat er dan te voorschijn komt, is precies wat het zijn moet en dan nog iets meer. Vandaar dat wij gezworen kameraden zijn, en ik kan U wel vertellen, dat ze een vrolijke en sportieve collega is, die alles

over heeft voor haar werk en wie geen moeite te veel is.

Zo robuust hevig en larmoyant Tini is, zo frele, lichtvoetig en zachtzinnig is Kitty, het jongste lid van het gezelschap. Ze is pas 17 jaar en als de tekenen niet bedriegen, kan zij als danseres... maar nee, laat ik haar niet over een paard tillen. Ik heb haar het eerst gezien, toen zij een dansavond gaf in den Haag in Dili-gentia. Ik geef het U te doen, op je eentje een heel programma te dansen, maar ik geef U ook te doen, daar een hele avond naar te kijken, enfin, zij heeft volgehouden en ik ook en toen het afgelopen was, dacht ik: Nou al?

Daarom heb ik haar geëngageerd en zij trippelt door ons programma met een licht en een kleur en een gratie, die een regenboog waardig is. Wim de Soet, onze pianist, die in het zweet zijns aanschijns het hele programma begeleidt, heb ik aan zijn weelderige haren weggesleept bij het bekende gezelschap van Wim Sonneveldt.

Het leven is wreed. Het erge is, dat ik hierover geen berouw kan voelen en ik hoop, hij ook niet. Waarschijnlijk zult U hem hem een dezer dagen voor de radio horen in een Chopin recital, dan kunt U zelf beoordelen of ik gelijk had.

Mijn vrouw, die zich verschuilt achter de schone naam Mia van Cronenborgh (met gh) en ik sluiten de rij. Wij leerden elkaar kennen bij de Fritz Hirschoprette, die destijds triomfen vierde in Holland. Dit is al heel lang geleden, maar ik zeg toch niet hoe lang. We hebben drie kinderen, een huishoudster, een telefoon, een secretaris en schrijfmachine en een te klein huis in een te drukke straat. Men schat haar dan ook tien jaar jonger en mij tien jaar ouder. Ik ben begonnen te schrijven toen ik achttien was en vond het zelf erg mooi, met het gevolg, dat ik daarin alleen stond. Tegenwoordig vind ik mijn schrijfsels niet zo erg mooi meer en de conclusie ligt dus voor de hand. Zoals dat in Holland gewoonte was heb ik tien jaar nodig gehad om de aandacht op me te vestigen. Ik laat in het midden, of deze tien jaar inmiddels verlopen zijn, maar ik blijf voorlopig nog maar hevig mijn best doen.

En wat wilt U verder weten? Schandaaltjes kan ik U niet of nauwelijks vertellen.

We eten allemaal met mes en vork, behalve rijst, die we eten met een lepel, wat we geleerd hebben in Waroeng Djawa in den Haag. We gunnen elkaar ieder succes, behalve elkaars succes en we tutoyeren elkaar ook als we boos op elkaar zijn.

Momenteel zijn we een grote familie, maar niemand heeft vastgesteld wie de Vader is. Het leiders principe heeft de laatste jaren bewezen niet deugdelijk te zijn en daarom heerst er bij ons een anarchietje, gebaseerd op goodwill.

Natuurlijk ben ik de baas, maar dat gaat niemand iets aan en zeker mijn gezelschap niet. Alleen verdien ik iets meer en dat gaat de belasting niet aan. En dan mag ik zeker nog wel even zeggen, dat deze reis door dit prachtige land voor ons allemaal een verrukkelijke belevenis is, dat telkens weer een hoogtepunt bereikt in het applaus van al die honderden vrolijke soldaten, die van hun primitieve plaatsen staren naar een nog primitiever toneeltje en die wij met onze Regenboogkleuren een ogenblik mogen weghalen uit de zorgen van den dag.

En dit is géén frase.

W.v.H.

Jan Tippel licht voor

Op Paasch-Zaterdag genoot 4 — II-6 R.I. het voorrecht, den soldaat 1e klasse der infanterie „Jan Tippel”, in hun Djempol-Bar te mogen inviteren.

De aankondiging luidde elf uur en hij kwam prompt zeven minuten daarna binnen. Dergelijke reglementaire uitspattingen mogen Kaderleden zich nu eenmaal permitteren.

Hij kwam met zijn fonkelnieuwe „Sjiep”; eerst zagen we zijn pijp en toen stapte hij zelf uit. Die pijp was al direct in zijn voordeel, want die voerde onze gedachten al naar Holland, vóórdat hij nog maar iets had kunnen zeggen. Niet dat ze hier in Indië geen pijpen hebben, nee, het ging eigenlijk om de inhoud.

De meesten wisten al direct te vertellen, dat ie er „Belze Sjèk” in dampte, vanwege de enorme hoeveelheid lucifers die hieraan verspild werd. (Moge dit laatste voor „Lieve Suze, liefste Poes” een stille wenk zijn tot het hamsteren van een dozijn aanstekers en enkele Jerry-cans, tegen October).

Zoals ik dus al zei, was dit apparaat al direct in zijn voordeel en

toen hij begon te vertellen, dat we straks allemaal veertien hele dagen verlof kregen, had hij helemaal onze harten gestolen.

Hij zag gelukkig bijtijds in, dat Suze nu niet direct een voorstandster van een dergelijke „hartenzwendel” zou zijn en begon toen maar vlug over het spaarpotje, dat we zouden krijgen, om ons weer een beetje af te stoten. Hij kwam met allerlei aardige snuffjes voor de dag, vooral die gratis verstreking van een burgerpakkie sloeg in. 's Avonds werden bij den fourier al prompt hele verlanglijsten ingediend van „een colbertjasje zus en een fantasie broekje zo”, er was er zelfs al een bij die een zwak had voor een visgraadje!

Speciaal voor de officieren en onderofficieren had hij leuke Paaschnieuwtjes en knusse vooruitzichten. Voor degenen die later aangevuld waren, had hij nog bijzondere grapjes in petto. (Ze zijn 't nog niet te boven). Ook de debarcatie in Rotterdam, vergat hij niet te vermelden. Hij bouwde voor ons luchtkastelen van reikhalzende correspondentie-vriendinetjes en smachtende V.H.K.-sters. Terwijl hij dit ons allemaal voor de geest riep, staarde hij met lede ogen de zaal in, alsof hijzelf Tante Kee al zag zitten, met haar benen losjes bengelend boven op een havenloods! Maar ik zal niet verder op dat visioenen-onderwerp ingaan, want „liefste Poes”, zou me beslist verkeerd begrijpen.

Met dat al zijn we toch een hele boel wijzer geworden en de reacties getuigen hier dan ook wel van. Enerzijds gaat men in verband met „het spaarpotje” weer delegeren en anderzijds worden de vrouwen en de verloofden van de „uitverkoren nakomers”, heel voorzichtig ingelicht.

Jan Tippel, de bewoners van kampong Persilan zijn U dankbaar voor het aangenaam verpozen en hopen, dat het niet bij deze eerste keer zal blijven.

A. v. H.

Nu met dit nummer onze eerste Jaargang wordt afgesloten, geloven wij wel, dat wij met enige voldoening kunnen terugzien op de verschenen 52 nummers van „DE TIJGER”.

Begonnen met een oplaag van 1500 exemplaren, zijn wij door de grote belangstelling — naar schatting gaan ongeveer 4000 exemplaren van „DE TIJGER” naar Nederland — genoodzaakt geweest voortdurend de oplaag te verhogen.

Bij een kleinere oplaag zou onze hoeveelheid eigen papier zeker nog voor maanden gestrekt hebben, doch sinds 2 maanden is deze voorraad op.

Daardoor zijn de kosten van „DE TIJGER” aanmerkelijk verhoogd geworden en kan ons Blad

zich niet langer bedruipen met een abonnementsprijs van f 0.20 per maand.

Immers per maand kost „DE TIJGER” ongeveer f 1900.—.

De opbrengst per maand is ongeveer f 1200.— zoodat de Redactie na langdurige besprekingen heeft moeten besluiten het abonnementsgeld met ingang van 1 April 1947 te bepalen op f 0.35 per maand.

Wij hebben dit gedaan, omdat wij vertrouwen, dat niemand ons eigen Weekblad wil missen in de toekomst. En wij zijn ervan overtuigd, dat iedere lezer wel bereid is om per maand 15 cent meer te betalen, zodat „DE TIJGER” zijn nieuwe Jaargang zonder financiële zorgen kan beginnen.

Redactie.

WAAR BLIJFT HET VO

**BRIEVEN VAN
NEDERLAND**

Beste neef Piet,
Munnen hartelijken daank veur oew goeie wenschen op m'nen verjaardag.

Jouwen brief kwam krèk op d'n dag zelf aan. Hoe hède gij dè zoo mooi uitgemikt? Zekers 'n afspraakje gemakt mee tante Pos!

't Waar 'nen gezelligen dag Piet. Ik heb hil wè bezuuk en kedootjes gehad. Ze hebben me gewoonweg verwend. Mar 't grootste kedoo dèk kreeg daar zulde van opkijken Piet. Ik heb laank gearzeld, of ik dè wel aan mocht nemen en aan kos nemen. Dè waar as 'nen donderslag bij helderen hemel. Bende al neisgierig? Ja Piet, ik kom jou verrassen. Ik kom ok naar Indië. Wè zède daarvan? Ik heb 'n invetasje gekregen om jullie te kommen opzuoeken en zellef 'ns te kommen kijken, hoe 't er bij jullie uitziet. Ik heb er uurst verskrrikkelijk tegenop gezien, want om oew huishouwentje nou zoo mar in de steek te laten en alleenig zoo'n wereldreis te gaan maken, dés gin flauwe kul. Oome Daan heet al m'n bezwaren weggepraat en ons Pietje begon al derekt om 'nen aap te zaniken.

En nou snapte wel Piet, dèt d'r 'nen drukken tijd veur mijn aankomt, want d'r valt hil wè te regelen eer 't zoover is. Gisteren zijn ik in den Haag gewist veur de pepieren. Dés me daar 'n gedootje op al die beroos. En 't waar mar goed dè ze wisten dèk kwam, want nou heet 't mar 'nen halven dag gekost eer ik alles bij mekaar had. Die ambtenaren hebben allemaal tijd zat en ze laten oe rustig 'n half uur staan schilderen veurdè z'oe helpen. Bang dèt de koffie koud wordt zekers.

Ik waar sinds d'n oorlog nie meer in den Haag gewist, Piet. 't Ziet d'r daar ok al nie rooskleurig uit, mar ze pakken 't flink aan en de plannen veur d'n opbouw zijn erg mooi. Ik haaj nog gekeken of ik de Koningin ok nie zag, mar die ben ik toch nie tegengekomen.

Maar ik kwam wel veul milletairen tegen en veural hooge. Zouwen die ok allemaal nog naar Indië gaan, Piet? Of blijven die hier om veur jullie thuishkomst alles te regelen? Dè zal me dan wel 'n ontvangst worren.

Mee d'n uursten April hebben we hier nog 'nen goeien mop gehad. D'r sting in de kraant, dèt d'r neie deviezen waren uitgevonden en dèt die op 't gemintehuis te bezichtigen waren. En druk as 't d'r liep en wè waar d'r te zien, Piet? De neie belaastingpampierkes. Hadden ze ze effen tuk. Mar 't waar toch beter as in Eindhoven, waar ze zinnen dèt d'r bij Philips atoomen uitgevonden waren, die de heele stad kosten vernuweeren. Dè vein ik eigelijk mar misdadig, want ge bezurgt de menschen mar 'nen hoop angst en die hebben ze nou onderdehand al genogt gehad. 'n Grapje mot 'n grapje blijven, mar gin gevaarlijk vuurwerk.

't Veurjaar is gekommen en dè

gaaj ik veur drie maanden verlaten.

Mee de boot naar Indië. Ze wouwen me uurst in 'n vliegmesjien laten gaan, mar daar haaj ik nie van trug. Dè me te gevaarlijk. En assik nou toch gong, dan wouwen ik wel wè zien ok en op de boot ziede altij meer. En zoo gaaj ik dan over 'n paar dagen de groote reis aanvaarden en krijgde dus van mijn gin brieven meer uit Nederland mar vanaf de boot.

En Piet, 't kerspekete van de Welfaart is aangekommen. 't Is nou wel 'n paaschpekete geworden, mar ik ben d'r nie minder blij om. Veul neis ister verder nie.

De Indische polletiek begint 'n bietje te betijen nou ze't zoowè eens zijn en 't is nou verder mar afwachten, wèt 't verder brengt.

En over afwachten gesproken. Verlejen week kwam Merietje hier, ge wit wel, daar gij indertijd verliefd op waart, of zij op jou, dè wee'k zo persies nie meer. Ze kwam mee 'nen inteekeelijst veur 't een of ander liefdadig doel — ok zooiets waar ze dag en uur mee leuren — en toen begos 't net hard te regenen. „Och Tante Kee”, zin ze „ik mag zekers wel effekes schuilen, waant ik heb net m'nen goeie jurk aan en dan bederft die in de regen. Ik zin ga mar zitten keind en ge kunt nog 'n kuppe thee krijgen ok, as ge wilt. Ze heet me 'n eind weg zitten kletsen over van alles en nog wè. Mar op't eind kwam 't over jou. Ze haaj toch zo'n spijt, dè gij in Indië waart daar bij die zwarten, want zin ze, Piet is toch zonne goeie jongen en hij kos toch veul beter hier gebleven zijn as daar naar dè apeland te gaan. Ik vruug d'r of ze nooit van idejalen geheurd had en dè gij 'n bietje verder keekt as Nederland laank waar, mar dè drong nie tot d'r deur. Ze vond dè ge bij haar had motten blijven en of ik nou al zin, dè gij toch gin zinnigheid in haar had en nie van plaan waart om te trouwen, ze bleef d'r mar op deur hameren net as die lekkende dakgeut bij ons, die ok mar van gin ophouwen wit. Affijn, ze haaj zowèt d'n hillen theepot leeggelurkt en is toen vertrokken, mar zè zin, dèt as ik jouw schreef, ik jouw veul groeten van d'r most doen en nog 'nen hoop liefs ok. Nou dè liefs hède nie veul aan, want dè is toch mar op pepier. Mar Piet ge wit 't en as ge weer hier bent, dan is d'r 'n meske dè altij aan jouw denkt, al denkte gij dan meschiens aan 'n ander. Mar zoo gaat 't altij in 'n leven: wè ge gère hèt, krijgde toch nie en waar ge nie om gevraagd hèt sturen z'oe op oew dak.

En nou gaaj ik d'r weer 'n end aan maken. Volgende week krijgde 'nen brief uit Amsterdam, waar de boot vertrekt. Ik ben toch zoo zinnewachtig, dè kund'oe nie veurstellen.

Piet 't beste en tot kijke, zullen we mar zeggen. Veul groeten van Oome Daan en ons Pietje en schrijft hulle ok nog 'ns in d'n tijd dèk op reis ben, want dè veind Oome Daan toch wel aarig.

En veurde rest omhelst deur oew.

Tante Kee.

**BRIEVEN VAN
JAN TIPPEL**

Lieve Suze, liefste Poes,

wat heb jij tegeswoordig met die veldpost? Iederskeer krijg ik maar brieven van jou en asseze allemaal klagen, asdat er geen post voor hulle is, is er wel een brief voor mijn. Wil je wel gelooven, asdat ik soms denk, asdat er een skeimaster naar Indië is gekomen alleen om jouw brief te brengen? Het bennen er al over de tweehonderd. Ik heb ze in pakjes van 25 bij mekaar gebonden. Jij zeker ook, maar dan met rose lint. Ik met ouwe veters.

Je hebt mijn petret dus ontvangen en je zegt, asdat ik nog dezelfde houding heb. Je bedoelt netuurlijk met die buik vooruit hé? Da's de zwaartekracht, keind. Dat zal ik wel houwen zoolang asdat ik mijn buik hou. Heb je niet gezien hoe bruin ik ben geworren waar geen kleeren zitten? Echt duur hoor.

Verders ben ik van de week veel uit geweest. Een keer naar een Mevrouw die zong. Ik vond het heel mooi. Het was niet zoo erg druk in de zaal. We hadden ieder ongeveer vijftig zitplaatsen. Assik zoo'n dame hoor zingen, denk ik altij aan jou, asdat jij zoo mooi kan zingen. Weet je nog van die zilveren draden tussen het goud? En van hoomswiet-hoom? En dat droevige liedje van de popjes in pa's oogen? Gedragen stond er boven, maar ik weet nog niet, wat offer bij gedragen moest worden. Ik weet nog, asdat ik eens probeerde jouw er bij te dragen, maar toen zee jij: pas op, want vader kijkt. En toen zongen we maar zonder de gebaren.

Het was een mooi lied.

Zeg pa'tje lief til me wat hooger.

Ik zit toch zoo graag op Uw knie (doe de deur toe zegt de piano).

vanwaar ik in Uw oogen kan kijken,

Waarin ik de poppetjes zie, (de piano zegt alweer asdat de deur toe moet).

Ik elk van Uw oogen daar zie ik.

Een heel klein portretje van mij (doe de deur zegt de piano).

Het and klapt verheugd in zijn handjes.

En voelt zich gelukkig en blij, (bis, iets zachter)

En in het derde komplet ging hij dood. Daar docht ik aan toen ik die dame hoorde. Het is gek, maar ik zit altij vergelijkings te maken.

En vanavond ben ik naar het cabaret van de Regenboog geweest. Jonge, jonge wat hebben we gelachen. Zooiets hebben we nog nooit gezien. En we bennen hier in Indië toch wel wat gewend. (Ik bedoel het goed, maar ik kon die „steek” niet binnen houwen.) Dit wazzen echte artiesten. Die Tini vonden wij het tofste. Kregen die Marva's effen een veeg uit de pan. En wij maar lachen. Maar van zukke lui ken je nogens een veeg uit de pan lijjen, je zouw er waarempel trotsch

op wezen asse zukke lui je in het zonnetje zetten. Van zon gesproken, ze hadden zoo'n mooi liedje over de zon en de regen. Dat was nouw echt wat je noemt fijn, hé. Dan voel je effen die onderscheidingsteekens van je milletaire rang wegvallen en ben je weer gewoon mensch. Maar die zekere Mela was meisje in 'n kefé en die zee asdat ze geen enkele jongen wouw omdat haar jongen in de Oost was.

Maar in het laatste stuk stond ze toch wel onder een lantaren met een ander te scharrelen. Er kwam een heele ruzie van, omdat zoo'n rijke vent haar ook wou hebben. Die had netuurlijk 'n jachtakte, want die kwam met een echt pestool, een Amerekaansche B 25. Ik vond dat wel de gevaarlijkste oogenblikken uit mijn milletaire loopbaan. Ik zat nogal vooraan en die lui weten nooit zeker offer een kogel in zit of nie.

In alle geval dochten we allemaal asdat de eene man de andere vermoord had, maar ze hielen zich maar zoo.

Naderhand wazzen ze bij ons in de kantine en heb ik er mee gepraat.

Ik wist eerst niet offik het kon doen as verloofde jongen, want ik heb altij gehoord, asdat die artiesten zoo lichtzinnig bennen en vooral de vrouwen. Ik was bang asdat ze mijn derekt zouwen verleijen en asdat ik mijn dan zou moeten verslinteren en jouw het hart breken. Ik heb dat al dukkels op de film gezien. Maar dat is niet waar hoor, anders was dit een brief geworren om het af te maken. Het bennen gewone menschen, net as wij, alleen kennen wij vechten en zullie teneel spelen. Wij deejen eigelijk nog lichtzinniger dan hulle. Voor de goeie indruk,

Van goeie indruk gesproken, deze week is bij ons iets gebeurd, watof een goeie indruk maakte. Een van de jonges kreeg Vrijdag een bericht, asdat hij naar huis moest, omdat zijn vrouw erg ziek was en nouw hebben ze alles op alles gezet en zit hij Vrijdag al thuis in Holland. Ze kennen wel eens kankeren, maar daar kennen zelfs de Amerekanen een voorbeeld aan nemen, want Semarang ligt nouw niet vlak bij de deur. Ik vind het mooi werk, asdatteze zoo vlot bennen in zukke droevige omstandighedens.

En nouw, Suzeke, gaaj ik weer eindigen en mot je weer een weekje wachten tot asdat ik weer aankom. Dit is nouw al de twee en vijftigste brief. Dat is net een jaar van ons leven. Volgende keer stuur ik je een Nieuwjaarskaart! Ik blijf ermee dorgaan, hoor, al moesten het er tweehonderd en vijftig worren. Dan was je nog mijn liefste Poes en dan kreeg je nog net as nouw honderdduizend zoenen van hem, die zich noemt.

je

Jan.

Soldaat Eerste Klasse
der Infanterie.

Pasen 1947.

Pasen 1947 zonder eieren! Ik schrijf dit niet om te kankeren; ook verbeeld ik mij heus niet hiermee iets nieuws te vertellen, want het is intussen wel aan ieder lid van de Tijger-familie bekend, dat er met Pasen geen eieren waren, maar ik moet het even memoreren omdat het de drijfveer was van mijn daden op 1e Paasdag 1947 tussen 18.30 uur en 21.30 uur.

Lichtelijk ontstemd verliet ik om 18.30 uur het kamp, hobbelde stadwaarts en U begrijpt lezer.... recht naar „New China”. Hier kan men zich te goed doen aan Chinese en Indische gerechten, maar niet deze geneugten trokken mij op 1e Paasdag. In dit splinternieuwe China zijn n.l. ook eieren verkrijgbaar, weliswaar niet in de traditionele paaseivorm, doch in spiegelevorm. Met een gezicht alsof ik net een onbehoorlijke hoeveelheid eieren verslonden had en een air van „hebben jullie niks beters”, bestelde ik drie spiegeleieren zonder de prijslijst een blik waardig te keuren. Ik moest een half uurtje wachten en kortte de tijd met het bestuderen van de prijslijst en het drinken van een glas ijskoffie zonder ijs, want ijs is niet te vertrouwen in verband met typhus-bacillen en ander ongedierte.

Onder het genot dus van een glas ijskoffie zonder ijs, omdat ijs niet te vertrouwen is wegens bovengenoemde reden, zat ik een beetje te zitten toen er vanuit de keuken van meergenoemd restaurant wanhopige kippengeluidjes tot mij doordrongen. Dit kippengegel gevoegd bij het halfuur wachten, wettigde de veronderstelling, dat de kippen mijn bestelling onder pressie moesten uitvoeren. „Merdeka”, dacht ik in het Javaans. Hoe het ook zij, er kwamen drie spiegeleieren. Zonder veel moeite kon ik constateren, dat het inderdaad spoedgevalletjes waren. Ze smaakten voortreffelijk hetgeen mijn Paasstemming aanmerkelijk verhoogde. Ik verbeeldde mij zowaar, dat ik de drie verse eitjes in het jonge gras in onze tuin gevonden had; dit was natuurlijk onzin want de paashaas brengt geen spiegeleieren. Na betaling van vier gulden — vijftig cent fooi, maar daar spreek ik niet over — mocht ik het na-oorlogs China verlaten met het heerlijke gevoel niemand iets schuldig te zijn. Eerste Paasdag-avond 1947 ben ik te voet, bedenk lezer: drie spiegeleieren, een glas ijskoffie zonder ijs en een glas hete melk, te voet naar huis gegaan.

G.A.B.

S. T. T. B. - competitie.

Uitslagen van de gespeelde wedstrijden in de afgelopen week:

Klasse I.

C.H.T.C.S. 2 — 5e Genie	Veldcie 10—0
Tsing Niën 1 — III-7 R.I.-5e	Cie. 10—0
(III-7 R.I. niet opgekomen)	
San Tsing Thuan 1 — C.H.T.	C.S. 2 3—7

Klasse II. Afd. A.

Chin Tsiën 1 — Chung Hua 1	1—9
C.H.T.C.S. 3 — Chung Hua 1	10—0
I R.S. 3 — O.C.C.O.S. 2	4—6
R.K.V. 1 — Chin Tsiën 1	7—3
C.H.T.C.S. 3 — O.C.C.O.S. 2	8—2
I R.S. 1 — Chin Tsiën 1	6—4

Klasse II Afd. B.

III-7 R.I.-staf — I R.S. 2	2—8
I R.S. 2 — I R.S. 4	6—4
Tsing Niën 2 — Union 2	10—0
C.H.T.C.S. 4 — Tsing Niën	7—3
III-7 R.I.-2e cie. — I R.S. 4	5—5
I R.S. 2 — San Tsing Thuan 2	1—9

Klasse III Afd. A.

Chung Hua 2 — R.K.V. 2	3—7
III-7 R.I.-3e Cie. — II-6 R.I. 1	1—9
Brig. Wpl. 1 — I R.S. 5	1—9
R.K.V. 2 — I R.S. 5	6—4
II-7 R.I.-3e Cie. — I R.S. 8	4—6
C.H.T.C.S. 5 — II-6 R.I. 1	8—2

Klasse III Afd. B.

I R.S. 6 — I R.S. 7	2—8
Chin Tsiën 2 — San Tsing	
Thuan 3	7—3
San Tsing Thuan 3 — Brig.	
Wpl. 2	10—0
San Tsing Thuan 3 — I R.S. 7	8—2
II-6 R.I. 2 — O.C.C.O.S. 3	6—4
Chin Tsiën 2 — I R.S. 6	4—6
Brig. Wpl. 2 — C.H.T.C.S. 6	0—10

gevoel, dat over mij kwam, toen op Bodjong zonder het geven van liftsignalen, een jeep op mijn tenen tot stilstand kwam en de man tussen de wielen mij verzocht plaats te nemen!!! Nadat de chauffeur $\frac{3}{4}$ ton plus zijn eigen gewicht van mijn tenen gewenteld had, sprong ik losjes — bedenk lezer: drie spiegeleieren en een glas ijskoffie zonder ijs omdat ijs gevaarlijk is — in de jeep en.... „Tijgerclub”, zei de chauffeur. „Hetzelfde”, zei ik en sloop tijgerachtig naar binnen.

In de club der tijgers kon ik kiezen tussen gebakken aardappelen met groente en vlees, soep, gebak, pinda's, haarknippen en hete melk. Ik verkoos hete melk omdat de rest uitverkocht was. Kokend en stomend heb ik me toen teruggetrokken in de clubleeszaal en heb er een Limburgs-Dagblad gelezen van December 1946. Dit merkte ik pas toen ik de krant gelezen had en naar de datum keek; wel een bewijs, dat er sindsdien niet veel veranderd is in Nederland.

Eerste Paasdag-avond 1947 ben ik te voet, bedenk lezer: drie spiegeleieren, een glas ijskoffie zonder ijs en een glas hete melk, te voet naar huis gegaan.

Programma voor deze week.

Klasse I.

22-4-'47 Tsing Niën 1 — 5 Genie	Veldcie 16 u.
22-4-'47 C.H.T.C.S. 1 — III-7 R.I.-5e	cie 16 u.
23-4-'47 San Tsing Thuan 1 — III-7 R.I.-1e	cie 16 u.

Klasse II A.

21-4-'47 Chung Hua 1 — III-7 R.I.-3e	cie 16 u.
23-4-'47 R.K.V. I — I R.S. 3	16 u.
27-4-'47 Occos 2 — I R.S. 1	16 u.

Klasse II B.

21-4-'47 III-7 R.I.-staf — I R.S. 4	19 u.
25-4-'47 Union 2 — III-7 R.I. 2e	cie 16 u.

Klasse IIIB.

20-4-'47 C.H.T.C.S. 6 — I R.S. 6	19 u.
20-4-'47 Occos 3 — I R.S. 7	16 u.
24-4-'47 B. W. 2 — I R.S. 6	19 u.
24-4-'47 II-6 R.I. 2 — I R.S. 7	19 u.

Schaken.

Het schaakprogramma voor de week 20 t/m 26 April is als volgt:

Kl. A.

Verpl. Troepen — 5e Genie veld-cie	II-7 R.I. — I R.S.
II-7 R.I. — II-6 R.I.	
II-13 R.I. — Artillerie	

Kl. B.

Staf B. — I R.S. B.	
II-13 R.I. B. — II-6 R.I. B	
II-7 R.I. B is vrij	

Kl. C.

II-13 R.I. C — 5e Genie vld-cie B.	
Artillerie B. — I R.S. D.	
I R.S. C. — II-7 R.I. C.	
I R.S. E. is vrij.	

Uitslagen.

II-6 R.I. A. — Verpl.	
Troepen A. 3	—3
II-7 R.I. A. — II-13 R.I. A.	5 —1
II-13 R.I. B. — Staf B.	3 —3
II-6 R.I. B. — II-7 R.I. B.	3 —3
I R.S. D. — I R.S. E.	4 —2
I R.S. C. — II-13 R.I. C.	$5\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$
II-13 R.I. C. — I R.S. E.	$4\frac{1}{2}$ — $11\frac{1}{2}$
5e Genie vldc. B — II-7	
R.I. C. 0	—6

Cantine goederen voor de volgende week.

Naainaalden	
Scheerkwasten	
Potloden	
Pingpong bats	
Roerstaafjes	
Sigaren	
Vaseline	
Pijpleaners	
Sigarettenpapier „Tip Top”	
Brillantine	
Inkt	
Edgeworth pijptabak	
Shave lotion	
Inl. Sigaretten	
Voetpoeder groot blik	
Gillette Lye	
Maagpoeder	
Dettol	
Fruitsalt	
Brasso Koperpoets	
Yeyes fluid	
Marmite	
Actie briefkaarten	

T. - Brigades paas feest

Eerste Paas morgen raivelle. Het ogen blik is aan gebroken, waar wij naar verlangt hebben. De Paas dagen, dus Paas eieren! Er word afgemarsjeert naar de keuken in feestelijke stemming. Zo als om de buitenposten vieren wij ook in de zieken zaal ons Paas feest. De zieke verpleger die komt binen met een schaal vol eiren, witte broot, en Krinten broot, chocolade en de chocolade melk ont brak ook niet.

Verder de rijenste vlees waren zo als ham blok worst en gerookt vlees.

Op deze dag lag van Sold tot ovicier alles met buikpijn gekregen van het overvloedige eten. Benevens de het eten was de Paas ligting vertreflijk 6 gluderspijkers aan een dratje verders kwamen veel burgers op puzoek dus veel Paas gesgentjes uit Semarang. Zo is zijn onze Paas dagen onvergeettelij geworden. Zo als ik zal iederen Sold noot die Paas dagen vergeten uit Semarang.

Wij ontvingen bovenstaand stukje van een Nederlands soldaat en drukken het oorspronkelijk af. Misschien iets voor de Vormingsofficier?

Verloofd:

Nanny van GOGH
en
Willem, Johannes,
Alexander, GOOSSENS.
Kobong 118
Sm. 20-4-'47.
Staf II-7 R.I.

Verloofd:

L. CLARENBACH
en
Fr. KERSTEN
Tanah Poetih 8
Sm. 6-4-'47.
1e Bij. Vld. Art.

RANTSOEN VOOR APRIL 1947.

Artikel:	Hoeveelheid:	Minderen betalen:	Off. & Onderoff. betalen:
Eier	10 kleine fl.	f 0,20	f 0,35
	5 grote "	" 0,40	" 0,65
Cigaretten (Eng)	6 tin "	" 0,50	" 0,95
Lucifers	3 ds	" 0,01	" 0,05
Scheermesjes	5 st.	" 0,05	" 0,06
Waszeep	3 dubb. st.	" 0,35	" 0,35
Toiletzeep	1 st.	" 0,25	" 0,30
Enveloppen	5 "	" 0,01	" 0,01
Sweets	4 oz.	" 0,41	" 0,41
Chocolade	1 st.	" 0,15	" 0,15
Tandpasta	1 tube	" 0,50	" 0,50

En voor Officieren en Onderoff.

2 fles. Import drank